

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.4.2010
KOM(2010)134 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

**Om utbildning och utbyte av tjänstemän som ansvarar för genomförande av ömsesidigt
bistånd enligt tjänstedirektivet (2006/123/EG)**

SEK(2010)395

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

Om utbildning och utbyte av tjänstemän som ansvarar för genomförande av ömsesidigt bistånd enligt tjänstedirektivet (2006/123/EG)

(Text av betydelse för EES)

1. INLEDNING

En viktig och nyskapande del av tjänstedirektivet¹ rör administrativt samarbete. För att undvika dubbelarbete och se till att tjänsteleverantörer kontrolleras på ett effektivt sätt sägs i artiklarna 28–36 i tjänstedirektivet att behöriga myndigheter i samtliga medlemsstater² ska bistå varandra på nationell, regional och lokal nivå.

Informationssystemet för den inre marknaden (IMI) fungerar som ett stöd för myndigheterna i deras arbete. Det är ett IT-baserat informationsnätverk som kommissionen utvecklat i nära samarbete med medlemsstaterna. Med hjälp av IMI kan myndigheterna hitta sina motparter i andra länder och utbyta information med dem på sitt eget språk tack vare föröversatta frågor och svar. Om problem uppstår kan IMI-samordnare hjälpa till och lösa problemen. För närvarande används IMI inom ramen för direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer³ och tjänstedirektivet.

I artikel 34.2 i tjänstedirektivet uppmanas medlemsstaterna att, med kommissionens bistånd, underlätta utbyte och utbildning av tjänstemän som ansvarar för administrativt samarbete.

I artikel 34.3 sägs att kommissionen ”skall bedöma om det behöver inrättas ett flerårigt program för att organisera relevanta utbyten av tjänstemän och utbildning”.

Den här rapporten innehåller en sammanfattning av kommissionens bedömning som utfördes på underlag av uppgifter från olika källor, inklusive undersökningar bland IMI-användare och -samordnare samt synpunkter från IMI-utbildare⁴.

2. UTVÄRDERING AV BEHOVEN

Av synpunkterna från IMI-användarna, -samordnarna och -utbildarna kan man dra följande åtta viktiga slutsatser:

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

² Begreppet ”medlemsstater” i det här dokumentet används för att beteckna EU:s 27 medlemsstater och de tre EFTA-länder som ingår i EES-området, dvs. Norge, Island och Liechtenstein.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁴ En detaljerad beskrivning av bedömningen och dess resultat finns i det arbetsdokument från kommissionen som bifogas den här rapporten.

- (1) IMI är användarvänligt, men det finns fortfarande utbildningsbehov.
- (2) Utbildning i tjänstedirektivets rättsliga och praktiska konsekvenser är mer krävande än utbildning i hur man rent tekniskt använder IMI.
- (3) Språk- och datautbildning erbjuds som del av utbildning på arbetsplatsen och är inte nödvändig för administrativt samarbete.
- (4) Användare föredrar att utbildas lokalt.
- (5) Tillgängligheten till utbildare med rätt kunskaper är ofta ett större problem än utbildningskostnaderna.
- (6) Kommissionens stödmateriel är mycket uppskattad, men inte tillräckligt känd.
- (7) Det är medlemsstaterna som har huvudansvaret för utbildningen, men kommissionen bör delta.
- (8) Utbyte av tjänstemän kan ge stora fördelar.

3. MÅL FÖR DE ÅTGÄRDER SOM SKA VIDTAS

Det övergripande målet för de åtgärder som ska vidtas på underlag av utvärdering av behoven måste vara att se till att IMI-användare har de kunskaper och färdigheter som krävs för att kunna använda IMI på ett effektivt sätt. Utbildningen bör därför ges så nära användaren som möjligt och vara så enhetlig som möjligt i hela EU. IMI-samordnarna spelar en viktig roll i fråga om utbildning och de bör stödjas i sitt arbete. Eftersom utbildningsbehoven förmodligen kommer att ändras med tiden⁵, är det för tidigt att fastställa utbildningens innehåll.

Man bör öka medvetenheten om stödmateriel och se till att den används i högre utsträckning, vilket inte minst gäller materiel för självstudier.

Med tanke på att IMI-användare anser att det skulle innebära stora fördelar att träffa tjänstemän från andra länder för att utbyta erfarenheter, bör ett annat mål vara att främja sådant utbyte.

4. JÄMFÖRELSE AV ALTERNATIVEN

Kommissionen kan välja att **inte ändra dagens situation** och fortsätta ge samma stöd till medlemsstaterna som man hittills gjort. Det stödet har varit mycket uppskattat. Det är dock inte tillräckligt för att ta itu med de svårigheter som de utbildningsansvariga och ansvariga för att öka medvetenheten möter. Det rör sig till exempel om bristande personalresurser, otillräcklig kompetens för att genomföra utbildningen och dåligt stöd från hierarkin.

⁵ Undersökningarna utfördes vid en tidpunkt när man i många medlemsstater ännu inte hade antagit lagstiftning för att genomföra tjänstedirektivet och/eller utbildning om rättsliga frågor inte hade kommit igång.

Kommissionen skulle kunna **anpassa och utvidga sitt nuvarande tillvägagångssätt** i takt med de behov som dyker upp i medlemsstaterna. Kommissionen skulle till exempel kunna bidra till organisationen av konferenser med deltagare från flera länder. Den skulle kunna etablera kontakter mellan medlemsstater som är intresserade av utbyte av tjänstemän och ge dem råd. Kommissionen skulle också kunna prioritera önskemålen från vissa samordnare om exempelvis översättning av stödmateriel och om hur systemet ska utvecklas.

Kommissionen skulle kunna försöka hitta extra resurser och inrätta ett **flerårigt program**, vilket kraftigt skulle öka utbildningen och åtgärderna för att öka medvetenheten. Detta skulle kunna ta formen av systematisk utbildning i samtliga medlemsstater via externa specialister, professionellt stöd för gränsöverskridande konferenser och ett centraliserat system för utbyte av tjänstemän. Hur mycket pengar och personal som kommer att krävas, skulle bero på hur många och hur omfattande sådana åtgärder skulle bli. Eftersom medlemsstaternas behov på medellång och lång sikt ännu inte fastställts, går det i dagsläget inte att säga om de betydande kostnaderna för ett sådant flerårigt program skulle uppvägas av fördelarna.

Det andra alternativet vore att ge utrymme för flexibilitet om behov plötsligt uppstår och skulle kunna användas omedelbart. Det kanske inte är lika effektivt som ett flerårigt program i fråga om att nå många IMI-användare på ett likartat sätt och det skulle inte lösa vissa av samordnarnas problem. Det kan dock ge flexibelt stöd, utan att för den skull utesluta att mer resurser sätts in på ett senare stadium.

5. SLUTSATS

Utvärderingen av behoven visar att det för närvarande inte finns tillräckliga skäl för att anta ett flerårigt program för utbildning och utbyte av tjänstemän. Ett sådant program skulle vara något förhastat i en situation då samarbete inom ramen för tjänstedirektivet befinner sig i sin linda. Kommissionen och IMI-samordnarna måste få mer erfarenhet för att kunna fastställa utbildningsbehoven på medellång och lång sikt, och eventuellt behovet av utbyte av tjänstemän.

Under tiden kommer kommissionen att fortsätta sina åtgärder för att stödja medlemsstaterna i fråga om att öka medvetenheten om administrativt samarbete och om utbildning av IMI-användare. Detta arbete har hittills varit mycket framgångsrikt. Kommissionen föreslår att åtgärderna anpassas och utökas på ett flexibelt sätt om medlemsstaterna så begär. Medlemsstaterna, och framförallt IMI-samordnarna, måste ta sitt ansvar när det gäller att öka medvetenheten och utbilda tjänstemän genom att utnyttja kommissionens stöd och anslå tillräckliga medel och personalresurser.

Kommissionen kommer att fortsätta noga bevaka utvecklingen i medlemsstaterna och kommer att vid lämplig tidpunkt på nytt överväga att anta ett flerårigt program på grundval av erfarenheterna från det första året med obligatorisk användning av IMI-modulen för tjänster. Kommissionen kommer att rapportera om situationen i årsrapporten 2010 för IMI, som ska offentliggöras i februari 2011. Den kommer

också att regelbundet förse medlemsstaterna med nödvändig statistik så att de kan komma med bidrag till årsrapporten.⁶

⁶ Mer uppgifter om övervakning och utvärdering finns i kommissionens bifogade arbetsdokument.